

en obscøn eller profan klang, eller ordet ikke skønnes egnet som personnavn.

Fra praksis kan det f.eks. nævnes, at Togange, Hxx, Bandit og Blaalyt er afslået, mens Sildeøje, Virgin og Tingfinder er tilladt.

2.9.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har fundet, at det fortsat skal være muligt at tage et nydannet efternavn, således som dette følger af den gældende navnelovs § 6. Udvalget har imidlertid overvejet, om reglerne herom på enkelte punkter bør liberaliseres.

2.9.2.1. Bør et efternavn uden aktuelle navnebærere være beskyttet?

Navnelovsudvalget har overvejet, om det fortsat bør være et krav for at få et nyt efternavn, at det skal dokumenteres udelukket, at der her i landet er personer, der er berettiget til det ansøgte navn.

Udvalget har herved peget på, at det nuværende krav til dokumentation for, at et navn er uddødt efter dødsboskifteloven kun kan opfyldes af en begrænset persongruppe, idet det i det mindste er en betingelse, at vedkommende kan identificere den afdøde.

Hensynet til, at andre kan tage et efternavn, som ingen længere bærer, taler derfor efter udvalgets opfattelse for en lempelse, hvorefter det ikke er en betingelse for at kunne tage navnet, at det er uddødt i den ovenfor anførte betydning, men blot at det ikke længere bæres af nulevende personer her i landet. Et sådant bevis er langt lettere at føre.

Dertil kommer, at udvalget har fundet, at en sådan lempelse synes at være i bedre overensstemmelse med udvalgets forslag til regler om, hvilke efternavne der skal være beskyttede, jf. pkt. 2.1. Det afgørende i den sammenhæng er, hvor mange der aktuelt bærer navnet, mens antallet af berettigede ikke er afgørende for, om et navn er beskyttet eller ej.

En sådan ordning vil efter udvalgets opfattelse lette navnemyndighedernes behandling af sager om ansøgning om et nydannet efternavn som følge af lempelsen for ansøgeren. Ved alene at stille krav om, at der ikke må være aktuelle bærere af navnet, vil det ved et opslag i CPR kunne afgøres, om denne betingelse for at imødekomme ansøgningen er opfyldt.

Heroverfor står efter udvalgets opfattelse hensynet til dem, der er berettiget til navnet uden aktuelt at bære det.

Hensynet til denne persongruppe kan efter udvalgets opfattelse ikke være særligt tungtvejende. For det første kan personer, der ikke tidligere har båret navnet

som eget efternavn, men som ville have ret til at tage det som efternavn, efter gældende ret ikke modsætte sig udstedelse af navnebevis på navnet i medfør af navnelovens § 6. For det andet har personer, der tidligere har båret navnet, netop valgt, at de ikke længere ønsker at bære det som efternavn.

Udvalget har på den baggrund fundet, at afvejningen af de nævnte hensyn fører til, at der bør ske en lempelse af bestemmelsen, således at det bør være tilstrækkeligt for at tage et efternavn, at der ikke aktuelt er nogen bærere af navnet her i landet.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 147-149.

2.9.2.2. Bør der fortsat være krav om, at et nyt efternavn ikke må stride mod dansk sprogbrug?

Navnelovsudvalget har overvejet, om det fortsat bør kræves, at det ansøgte navn ikke må stride mod dansk sprogbrug.

Navnelovsudvalget har herved taget udgangspunkt i, at adgangen til at tage et nydannet navn bl.a. er vigtig i forbindelse med anvendelsen af udenlandsk navneskik her i landet, idet det herved bliver muligt at følge en sådan navneskik, hvis dette ikke strider mod hensynet til beskyttelsen af slægtsfølelsen hos andre navnebærere her i landet. Dette vil efter udvalgets opfattelse ofte ikke være tilfældet for navngivning efter fremmed navneskik.

En betingelse må efter udvalgets opfattelse imidlertid være, at navnet ikke har en så fremmedartet udformning, at det i realiteten er til hinder for kommunikationen om og med bæreren her i landet.

Det forhold, at praksis har udviklet sig i retning af i højere grad at tillade navne med engelsk, tysk, tyrkisk eller arabisk sprogtone, afspejler efter udvalgets opfattelse, at den større grad af brug af udenlandske navne og andre ord i samfundet i dag i forhold til tidligere gør, at kravet om, at navnet ikke må være i strid med dansk sprogbrug, ikke længere er egnet til formelt at være afgørende for, om det har en sådan karakter, at det hindrer kommunikation om og med bæreren af navnet her i landet.

Denne bestemmelse giver i praksis i visse tilfælde anledning til vanskeligheder for herboende personer, der har tilknytning til andre kulturer, og som ønsker et efternavn fra slægten uden at kunne dokumentere tilknytningen til navnet. Det samme gælder f.eks. i forhold til visse ikke-muslimske afrikanske navnetraditioner, hvorefter et barn navngives med udgangspunkt i en bestemt situation omkring dets fødsel, jf. pkt. 2.8.5.